

Şayet vahşi hayvanların diri hayvanı yemesi haram ise, onların koşmak, kovmak gibi kabiliyetleri ne için verilmiştir?

Evvela, aslan ve kaplanların vücutları yakalamak ve avlamak için dizayn edilmiş olabilir, lakin av konumunda olan hayvanların vücutları da kaçmak için dizayn edilmiştir. Hatta bu kovalamacada aslanların başarı oranı yüzde otuzu geçmiyor ve özellikle de hasta ve zayıf hayvanları yakalıyorlar. Hal böyle olunca sadece aslanların anatomisine bakarak bir hükme varmak sağlıklı olmaz.

İkincisi, atmaca kuşunun serçeye musallat edilmesi, serçe kuşunun kabiliyetlerinin inkişaf etmesi içindir. Olaya sadece beslenme zinciri olarak bakmak kısır bir bakış açısı olur. Nitekim ot obur hayvanların sağlıklı, zinde ve güçlü olmalarında, yırtıcıların payı büyüktür. Zaten onun için musallat edilmişler.

Üçüncüsü, bu sorunuza iki farklı açıdan bakabiliriz: **Birincisi**: Hayatta olan hayvanların vahşi hayvanlara haram olması, onları yemeyeceği anlamına gelmiyor. Vahşi hayvanların basit ve ilkel bir iradeleri olmasından dolayı, onlar da kendilerine münasip bir cezayı hak ediyorlar ve cezalandırılıyorlar.

Üstad Hazretleri bu manayı, hadise dayanarak şu şekilde ifade ediyor:

"Evet, âkilüllâhm hayvanların helâl rızıkları, vefat etmiş hayvanların etleridir. Hayatta olan hayvanların etleri onlara haramdır. Eğer yeseler, cezâ görürler."

,Yani (kâl kemâ ev) مِنَ الْقَرْنَاءِ حَتَّى يَغْتَمُّ الْجَمَاءُ 'Boynuzsuz olan hayvanın kısısı kıyâmette boynuzludan alınır.' diye ifade-i hadîsiye gösteriyor ki: Gerçi cesetleri fenâ bulur; fakat ervahları bâkî kalan hayvânât mâbeyninde dahi, onlara münâsip bir tarzda, dâr-ı bekâda mücâzat ve mükâfatları vardır. Ona binâen, canavarlara sağ hayvanların etleri haramdır, denilebilir."(1)

Vahşi hayvanlar haram olan ot obur hayvanlarını haram da olsa yiyebilirler. Yemeleri helal olduğu anlamına gelmiyor. Adam öldürmek dinimizde haramdır, ama yine adam öldürülebiliyor. Dolayısı ile bir çelişki yoktur. Vahşi hayvanların zayıf ve hastalıklı hayvanları haram bir surette yiyip, ekolojik dengeye hizmet etmeleri akıldan uzak bir mana değildir. Nasıl nefis, şeytan, kafir gibi muzır şeyler Allah'ın razı olmamasına karşın, yine de kainatın genel mana ve tasarımına hizmette

bulunuyorlar. Aynı şekilde, vahşi hayvanlar da haram bir tarzda ekolojik dengeye hizmet edebilirler. Bunun hakikate zıt bir tarafı yoktur diye meseleye bakabiliriz.

Hatta bazen aynı türler birbirini ve hatta yavrusunu yemek sureti ile bu ekolojik dengeye farkında olmadan hizmet edebilirler. Kaldı ki türlerin birbirlerine musallat edilmesi, kainat içinde inkar edilemeyecek kadar açık bir hakikattir, yoksa denge diye bir şey kalmazdı. Ama bu ekolojik dengeye farkında olmadan hizmet etmesi, cezadan kurtulmasına yetmez. Tıpkı şeytanın imtihana vesile noktasından hizmet edip de azaptan kurtulamaması gibi.

İkincisi: Yukarıda bu hususla ilgili vermiş olduğumuz alıntılara dikkat ile bakıldığı zaman, bu fitri yasağın sadece vahşi ve katliam yapmaya müsait fitratta olan vahşi hayvanlara mahsus olduğunu anlıyoruz.

Büyük balıklar ve orta büyüklükteki balıklar, kendi soylarından daha küçükleri yemekle geçinirler. Küçük balıklar küçük, çok küçük, mikroskobik deniz canlılarını, yahut da bitkicikleri yerler. Yani balıklar aleminde de fitri düzeni bozan ve hissi şefkate aykırı hareket eden vahşi ve güçlü nitelikte olan balıklardır. Halbuki balıkların vahşi ve güçlü olan sınıfı **denizin sıhhiye memurları** hükmündedirler. Onlar açısından da helal rızıklar ölü balıklar olmak gerekir. Ama bu balıklar genelde bu şefkat esasına riayet etmiyorlar ve ceza olarak kendileri de insanlar tarafından kimi zaman keyfi kimi zaman ticari avlanıyorlar. Bir çok vahşi hayvan türlerinin kaybolma riski ile karşı karşıya kalması bu yüzden olabilir.

Öyle ki, Allah'ın şefkat esasını akılları zorlayacak bir incelik ve letafet ile tecelli ediyor. Biz çok noktaları bu şefkat esasından kavramakta zorlanıyoruz.

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Sekizinci Lem'a.](#)